

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικὰ • Ποιμαντικὲς Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ Δημαρχεῖο «Νικόλαος Λιάκος» τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Φυλῆς

«Συνάξεις Γονέων» • Περίοδος Β', 2017-2018

«Χριστιανικὴ Οἰκογένεια: Πατέρας καὶ Μητέρα- Ἵπευθυνότητα καὶ Ὁριμότητα» Περίληψις-Κύρια Μηνύματα

Κατὰ τὴν Περίοδο Σεπτέμβριος 2017 -Ἰούνιος 2018, εἶχαν προγραμματισθῆ ἑννέα Συνάξεις, μὲ γενικὸ τίτλο: «Χριστιανικὴ Οἰκογένεια: Πατέρας καὶ Μητέρα-Ἵπευθυνότητα καὶ Ὁριμότητα».

Τελικὰ ἐπραγματοποιήθησαν, Χάριτι Θεοῦ, ὀκτῶ Συνάξεις.

Κύριοι Ὁμιλητὲς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ κ. Ἡλίας Λιαμῆς, ἡ Κα Αναστασία Κοτσοπούλου-Κομισσοπούλου καὶ ὁ κ. Δημήτριος Καραβασίλης. Ἀκούσαμε ἐπίσης τοὺς Κληρικοὺς τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεώς μας σὲ μία ἑκτακτὴ Σύναξι.

* * *

Στὴν Α' Διάλεξι, μὲ τίτλο «Ἄνδρὸ γυνο: Ἡ Βίβλος ἔχει κά-
τι νὰ τοῦ πει», τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 2017 ἐκ. ἡμ., ὁ κ. Ἡλίας

Λιαμῆς ἔβαλε ἓνα πολὺ ἰσχυρὸ θεμέλιο στὴν μελέτη τοῦ θέματος, ὅταν ὑπενθύμισε, ὅτι «γιὰ ὅλους τοὺς ἐγγάμους παρευρισκομένους, τὸ κοινὸ θεμέλιο τῆς σχέσεώς τους ἦταν καὶ εἶναι ἡ Πέτρα, ὁ Χριστὸς μας. Ἄν αὐτὸ τὸ βιώνουμε πάντοτε, δὲν θὰ χρειαζόταν οἱ Συνάξεις αὐτές...», καὶ ἔκανε ἀναφορὰ σὲ μερικὰ

διαφωτιστικά σημεία του Βιβλίου της Γενέσεως, όπου διατυπώνεται:

• **ὅτι** ὁ Θεὸς ἔπλασε τὰ πάντα «καλὰ λίαν». Πλασθήκαμε νὰ εἴμαστε καλά, νὰ ἔχουμε χαρά. Ὁ Χριστὸς μας εἶναι ὁ Ἄρχων τῆς Χαρᾶς·

• **ὅτι** ὁ Θεὸς ἔβαλε τὸν ἄνθρωπο στὸ Παράδεισο «ἐργάζεσθαι καὶ φυλάττειν» αὐτό: δηλαδή ἡ ζωὴ στὸν Παράδεισο εἶχε «δουλεία». **Γιὰ** τὸν Χριστιανό, τὸ «καλὰ» δὲν σημαίνει ἐγωϊστική ἀπόλαυσι, ἀλλὰ ἀγῶνα καὶ δημιουργία·

• **ὅτι** ὁ Θεὸς ἔδωσε στὸν Ἀδὰμ «βοηθὸν κατ' αὐτόν» τὴν γυναῖκα του Εὐά. **Δηλαδή** ὁ/ἡ σύζυγός μας εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ, καὶ βοηθὸς γιὰ τὸ προορισμό μας, δηλαδή γιὰ τὴν ἔνωσί μας μὲ τὸν Θεό·

• **ὅτι** μὲ τὴν παρέμβασί τοῦ ὄφειως, τοῦ ἐχθροῦ δηλαδή, δεχθήκαμε ἓνα ψέμμα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτάρκης, καὶ τὴν πρότασι νὰ λάβουμε εὐκόλα, τώρα, «τσάμπα», τὴν εὐτυχία: κληρονομήσαμε ἓνα ἐγὼ πού θέλει νὰ ἀρπάξη...

Ἡ συνέπεια τῆς πτώσεως αὐτῆς εἶναι, ὅτι στὸν Γάμο γίνεται σύγκρουσις δύο ἐγωϊσμῶν καὶ σύντριψις. **Ἄφου** τὸ κατανοήσουμε, πρέπει νὰ βάλουμε ὡς κοινὸ στόχο τὸ ἐλάφρωμα ἀπὸ τὸ ἐγὼ μας, γιὰ νὰ ἀνοίξη ἡ ὑπαρξίς μας στὸν Θεό.

• **Ὅλα** ἀλλάζουν ἂν ἀντιμετωπίζουμε κάθε δυσκολία ὄχι ὡς λάθος ἢ μπελᾶ, ἀλλὰ ὡς πρόκλησι γιὰ νὰ πᾶμε ἓνα βῆμα παραπέρα, νὰ βιώνουμε τὴν προσωπική μας ἀλλαγὴ καὶ γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὸν ἄλλο...

Ὁ κ. Λιαμῆς ὑπενθύμισε ἐπίσης, ὅτι στὴν Κανά, ὅταν τελείωσε τὸ πρῶτο κρασὶ πού δόθηκε στὸν γάμο, ὁ Χριστὸς μας ἦταν Ἐκεῖνος ὁ Ὅποιος, μεταβάλλων τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐχάρισε τὸ δεύτερο, τὸ καλύτερο... **Δηλαδή**, χωρὶς τὸν Χριστό μας, ὁ Γάμος, μετὰ τὴν πρώτη «μέθη», γίνεται ἄγευστος, δὲν ἔχει νόημα.

* * *

Στὴν Β' Διάλεξι, μὲ τίτλο «**Προβλήματα καὶ ἐμπόδια στὴν ἐπικοινωνία τῶν συζύγων**», τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 2017 ἐκ. ἡμ., ἡ κα Ἀναστασία Κοτσοπούλου-Κομισσοπούλου ὠμίλησε γιὰ τὶς σχέσεις τῶν συζύγων: ἡ μεγάλη πληγὴ στὴν ἐπικοινωνία τῶν συζύγων εἶναι συνήθως ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο τὸ μέλος πού ὑποφέρει

έκφράζει τις ανάγκες ή το πρόβλημά του –γκρίνια, κριτική, ἄρνησις συνεργασίας, ἐπιθετικότης, κηρύγματα, σπασμωδικές ἀντιδράσεις, παράπονα, ἀπομόνωσις.

Επεσήμανε, ὅτι ἐπιστημονικὲς μελέτες ἔχουν ἀποδείξει τὴν σχέσι προσωπικότητος καὶ φροντιστῶν στὴν μικρὴ ἡλικία (γονεῖς, παππούδες κλπ.): οἱ περισσότερες συμπεριφορὲς τῶν συζύγων μεταξύ τους καὶ πρὸς τὰ τέκνα τους ἔχουν ὡς μοντέλο τὴν συμπεριφορὰ τῶν γονέων τους.

Η θεραπεία τῶν σχέσεων, μᾶς εἶπε, θεμελιώνεται στὴν αὐτογνωσία καὶ στὴν συνεχῆ φροντίδα νὰ δώσουμε καὶ νὰ λάβουμε ἀγάπη.

Σὲ πρακτικὸ ἐπίπεδο, συνέστησε • νὰ κατανοήσουμε, ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχη σὲ ὅλα ἀπόλυτη συμφωνία • νὰ μὴν ἀφήνουμε τὰ προβλήματα νὰ γίνουν γιὰ μᾶς ἀφορμὴ «ἄγῶνος δυνάμεως» • νὰ μάθουμε νὰ εἴμαστε ἀκροατὲς («70% νὰ ἀκοῦς, 30% νὰ μιλάς...»), νὰ ἀφήνουμε τὸν ἄλλον νὰ ἐκφρασθῆ καὶ νὰ μπαίνουμε στὴν ἰδική του/της ὀπτικὴ γωνία • νὰ βιάσουμε τὸν ἑαυτὸν μας νὰ μιλήσῃ ἤρεμα • νὰ μὴν ἀρχίζουμε ἀδιακρίτως τὴν συζήτησι, ἀλλὰ νὰ προσέχουμε νὰ εἶναι γιὰ τοὺς δύο στὴν κατάλληλη στιγμὴ.

* * *

Στὴν 5' Διάλεξι, μὲ θέμα «Οἰκογένεια: Ἄς μαθαίνουμε ἀπὸ τὰ λάθη μας», τῆς 26ης Φεβρουαρίου 2018 ἐκ. ἡμ. καὶ στὴν Η': «Πῶς πρέπει νὰ μιλάμε στὰ παιδιά μας;», τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 2018 ἐκ. ἡμ., ὁ κ. Δημήτριος Καραβασίλης ὠμίλησε γιὰ τὶς **σχέσεις γονέων-παιδιῶν**.

Επεσήμανε, ὅτι τὰ παιδιά ἔχουν ἀνάγκη νὰ τοὺς θέσουμε ὄρια, γιὰ νὰ νιώθουν ἀσφάλεια, καὶ νὰ καλλιιεργήσουμε μέσα τους τὸ χάρισμα τῆς εὐγνωμοσύνης. **Κ**αὶ ὅτι δὲν ζητοῦν τέλειους γονεῖς, ἀλλὰ εἰλικρινεῖς...

Η πρᾶξις ἀπέδειξε, μᾶς εἶπε, ὅτι ἡ σύστασις τὴν ὁποίαν ἔδιναν κάποιες Σχολὲς Ψυχολόγων πρὶν ἀπὸ δεκαετίες νὰ νὰ ἐξαλείψουν οἱ γονεῖς τὸ «ὄχι» καὶ τὸ «μὴ» ἀπὸ τὴν παιδαγωγία τους, εἶχε ὀλέθρια ἀποτελέσματα: τὸ παιδί ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κανόνες στὴν ζωὴ του, γιὰ νὰ κινῆται μὲ ἄνεσι. **Χ**ωρὶς αὐτοὺς βιώνει ἓνα χάος.

Βεβαίως ἡ ὑπερβολικὴ κωδικοποίησις συμπεριφορᾶς καὶ

τὰ καθηκοντολόγια εἶναι ἐπίσης ὀλέθρια, δημιουργοῦν ἕναν πνιγμὸ καὶ πιθανὸν κάποια στιγμή βίαια ἀντίδρασι.

Σύστησε νὰ διαθέτουμε χρόνο, ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν παρουσία τοῦ γονιοῦ τους καὶ μὲ τὴν διακριτικὴ βοήθειά μας νὰ μαθαίνουν νὰ κατακτοῦν μόνον τους τὶς ἐπιτυχίες τους.

Αναφέρθηκε στὴν ἐπιστήμη τῆς ἀνατροφῆς παιδιῶν (parenting), ἡ ὁποία μελετᾷ τὶς συμπεριφορὲς καὶ τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν διαφόρους τύπους σχέσεων γονέων-τέκνων καὶ γονεϊκῶν καταστάσεων.

Περιέγραψε τὴν ὑγιῆ σχέσι γονέων-τέκνων ὡς εὐέλικτη, συνδεδεμένη, μὲ κατάλληλα ὅρια, ὅτι ἐκφράζεται σὲ μία ἀνοικτὴ ἐπικοινωνία, λειτουργεῖ μὲ τὴν καλῶς νοουμένη πειθαρχία (ὅπως πειθαρχοῦμε στὰ σήματα τοῦ δρόμου, τὰ ὁποῖα μᾶς προστατεύουν), ἔτσι ὥστε νὰ παρέχη στὸ παιδί τὴν αἴσθησι τῆς ἀσφαλείας χωρὶς νὰ τὸ πνίγη. **Τ**ὸ κύριο θέμα γιὰ τὰ παιδιὰ, εἶναι νὰ αἰσθάνονται ὅτι εἴμαστε «ἐδῶ», δηλαδὴ τὸ ἂν καὶ τὸ πῶς ὀμιλοῦμε μαζί τους...

• **Σ**τὸ θέμα αὐτό, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐπεσήμανε, ὅτι ἡ συνεχῆς ἄσκησις τῶν Χριστιανῶν γονέων εἶναι νὰ μιλᾶνε μὲ τὸν Θεό, νὰ καλλιεργοῦν καὶ ἐμβαθύνουν στὴν σχέσι τους μὲ τὸν Θεό, καὶ ἡ καλὴ σχέσις καὶ ἐπικοινωνία μας μὲ τὸν Θεὸ θὰ ἀντανακλᾶται στὶς σχέσεις μὲ τὰ τέκνα τους.

* * *

Στὴν Ε΄ Σύναξι, μὲ θέμα «Χριστιανικὴ Οἰκογένεια: Πατέρας καὶ Μητέρα-Ἵπευθυνότητα καὶ Ὁριμότητα», τῆς 5ης Φεβρουαρίου τρ. ἔ., ὡς καὶ στὴν Ζ΄ καὶ τὴν Θ΄ μὲ θέμα «Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς.

Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος» Α΄ καὶ Β΄ Μέρους, τῆς 12ης Μαρτίου καὶ τῆς 28ης Μαΐου 2018 τρ. ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐστίασε τὸν λόγο του στὸ θέμα τῆς Ἵπευθυνότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ διέπη τόσο τὶς σχέσεις τῶν συζύγων, ὅσο καὶ τὶς σχέσεις γονέων-παιδιῶν.

Ετόνισε, ὅτι ἡ κατανόησις καὶ ἡ ἄσκησις τῆς εὐθύνης τους στὴν σχέσι μεταξύ τους καὶ πρὸς τὴν ὑπόλοιπη οἰκογένεια εἶναι ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις γιὰ νὰ φθάσουν οἱ σύζυγοι στὸν προορισμὸ τους, νὰ γίνουν δηλαδὴ δεκτικοὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ανέφερε, ὅτι δυστυχῶς, στίς περισσότερες περιπτώσεις, οἱ σύζυγοι πάσχουν ἀπὸ **ἀνευθυνότητα**: ἐκεῖ συναντῶνται κυρίως ἡ **ἄγνοια** καὶ ἡ **αὐτοδικαίωσις**, οἱ ὁποῖες εἶναι ἰδιαίτερα ὀλέθριες στὰ πλαίσια τοῦ Χριστιανικοῦ Γάμου. **Ό**ταν καλλιεργῆται ἡ **αὐτοδικαίωσις**, ἡ ζωὴ ἐν τῷ Γάμῳ, ἀπὸ κοινω- νία προσώπων ἐν ἀγάπῃ, γίνεται μία συνεχῆς μάχη καὶ ἕνα συνεχῆς παράπονο, διότι πάντοτε οἱ ἄλλοι, καὶ ἰδιαίτε- ρως ὁ/ἡ σύζυγός μας φταίει.

Επίσης, ἐτόνισε ὅτι εὐρισκόμεθα σὲ μία ἱστορικὴ περίοδο, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τὰ ἥθη ὁμοιάζει **προ-χριστιανικὴ** καὶ ὡς πρὸς τίς ἰδεολογίες χαρακτηρίζεται πλεόν ὡς **μετα-χριστιανικὴ**, καὶ ὅτι ἡ διαπίστωσις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐνεργοποιῆ ἔτι περιο- σότερο τὴν συναίσθησι τῆς **εὐθύνης** καὶ τὴν μερίμνα τῶν συ- ζύγων-γονέων, γιὰ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια τῆς πρώτης κοινωνικῆς «μήτρας», τῆς οἰκογένειας δηλαδή.

Υπέδειξε ὡς σημεῖο ἐκίνησις καὶ θεμέλιο τῆς πνευμα- τικῆς ἐργασίας πρὸς καλλιέργεια τῆς **Ἐπευθυνότητος**, τὴν **Αὐτοκριτικὴν**. **Κ**αὶ προκειμένου νὰ βοηθήσῃ ὅσους ἔχουν τὴν διάθεσι νὰ ἀναλάβουν τὸ ἐπίπονο, ἀλλὰ καὶ σωτήριο ἔργο αὐτὸ τῆς **Αὐτοκριτικῆς**, προέτεινε νὰ **καθρεφτίζονται** στὸν **καθρέφτη** τῶν εὐαγγελικῶν καὶ πατερικῶν παραγγελμάτων.

* * *

Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνει, ὁ Σεβασμιώτατος ἔχει συμπυ- κνώσει τίς σχετικὲς διδασκαλίαι σὲ ἕναν **Εὐαγγελικὸ Δεκά- λογο**, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει τίς **Θεμελιώδεις Ἀρχὰς τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς**, καὶ μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ὡς ἐργαλεῖο **Αὐτο- κριτικῆς**, ἐφ' ὅσον μᾶς βοηθάει νὰ χάσουμε τίς ψευδο-αι- σθήσεις γιὰ τὸ ἑαυτὸν μας.

Οἱ δέκα **Θεμελιώδεις Ἀρχὰς** τοῦ **Εὐαγγελικοῦ** αὐτοῦ **Δε- καλόγου** εἶναι: **α.** **Ἡ** μωρία τοῦ Σταυροῦ. **β.** **Ἡ** πτωχεία τοῦ πνεύματος. **γ.** **Τὸ** τελωνικὸν ἦθος. **δ.** **Τὸ** διακονικὸν ἦθος. **ε.** **Ἡ** παιδικὴ ἀθωότης. **ς.** **Ἡ** καθαρότης τῆς καρδιάς. **ζ.** **Ἡ** συγχω- ρητικότητα. **η.** **Ἡ** ἐλεήμων καρδιά. **θ.** **Ἡ** θυσιαστικὴ ἀγάπη. **ι.** **Ἡ** ἄρσις τοῦ σταυροῦ.

• **Σ**χετικὰ μὲ τίς δύο πρώτες ἐνότητες, δηλαδή τὴν **Μωρία** τοῦ **Σταυροῦ** καὶ τὴν **Πτωχεία** τοῦ **Πνεύματος**, ὑπενθύμι- σε ὅτι καλούμεθα, ὅπως μᾶς τὸ διδάσκει ὁ Ἅγιος Απόστολος Παῦλος, νὰ γίνουμε μωροὶ διὰ Χριστόν, τόσο μὲ τὸ κήρυγμα, τὴν ὁμολογία μας, ὅσο καὶ μὲ τὸ βίωμά μας.

Κατὰ τὴν γνώμη τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων, ἡ πίστις καὶ τὸ ἦθος μας εἶναι ἀνοησία, ἀλλὰ ὁ Χριστιανὸς ἐπιλέγει τὴν μωρία τοῦ σταυροῦ, δὲν ἐνδιαφέρεται δηλαδὴ γιὰ τὴν γνώμη τοῦ κόσμου, δὲν ὑποσκελίζεται ἀπὸ τὴν αὐταρέσκεια καὶ τὴν ἀνθρωπαρέσκεια. **Μ**ᾶλλον ἐπιλέγει μία διὰ Χριστὸν σαλότητα, ἐμπαίζει τὸ κοσμικὸ φρόνημα, ἐπιδιώκει τὴν ὑποτίμησι, παραιτεῖται ἀπὸ τὸ δίκαιο καὶ τὰ δικαιώματά του.

Ἐπίσης εἶναι ταπεινὸς στὸ φρόνημα, δηλαδὴ αἰσθάνεται τὴν πνευματικὴ πτωχεῖα του.

Ἡ στάσις αὐτὴ ὀδηγεῖ στὴν ταπείνωσι, στὴν αὐτογνωσία καὶ στὴν εἰρήνη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὸ καθρέφτη αὐτό, μποροῦμε νὰ κάνουμε **Αὐτοκριτικὴ**, νὰ ἐπισημάνουμε δηλαδὴ τίς ἐξαρτήσεις μας ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τὴν γνώμη τῶν ἄλλων.

• **Ἐ**μελετήθησαν ἐπίσης οἱ **Ἀρχές** τοῦ **Τελωνικοῦ Ἰθους** καὶ τοῦ **Διακονικοῦ Ἰθους**, μὲ τὴν βοήθεια ἀποσπασμάτων ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ἐσημείωσε πόσο δύσκολα υἰοθετοῦμε τὴν λυτρωρικὴ στάσι τοῦ Τελώνου, τὴν ὁδὸ δηλαδὴ τῆς αὐτομεμφίας καὶ τῆς ταπεινώσεως. **Ὁ**δηγοῦμεθα ἐπομένως στὴν κρίσι καὶ κατάκρισι τῶν ἄλλων, τῶν Ἀδελφῶν μας, καὶ ἡ ὀλέθρια αὐτὴ ἐνασχόλησις δὲν μᾶς ἀφήνει χρόνο νὰ τοὺς ἀγαπήσουμε.

Ἐπεσήμανε ἐπίσης, ὅτι τὸ **Διακονικὸ ἦθος**, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας μᾶς ἄφησε τὸν ἑαυτὸν του ὑπόδειγμα, δὲν φαίνεται νὰ ἀποτελεῖ προτεραιότητα στὴν ζωὴ μας. **«Ἐ**ν τούτοις, ἔχουμε **Ἐπόδειγμα**: ὁ Κύριός μας ἦλθε γιὰ νὰ διακονήσῃ, ὄχι γιὰ νὰ διακονηθῇ· ἐγκαινιάζει μία νέα μορφή ἐξουσίας, τὴν **Διακονικὴ Ἀγάπη...**».

* * *

Μὲ τὴν μελέτη τῶν τεσσάρων πρώτων βαθμίδων τῆς «**Ὀ**υρανοδρόμου **Κλίμακος**», τῶν Θεμελιωδῶν Ἀρχῶν δηλαδὴ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, ὠλοκληρώθηκε ὁ κύκλος τῶν Συνάξεων τῆς Β' Περιόδου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσι νὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτη τῶν ἐπομένων βαθμίδων αὐτῆς σὲ μελλοντικὲς Συνάξεις.

Ἔως τότε, παρεκάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ ἐξασκοῦνται στὸ ἔργο τῆς **Αὐτοκριτικῆς**, ἐπισημάνοντας ὅτι ἡ βαθεῖα συνάντη-

σις μὲ τὸν ἑαυτὸ μας ἀπαιτεῖ μία γενναϊόψυχη Ταπείνωσι καὶ Εἰλικρίνεια...

* * *

Τέλος, εἶναι ἀξιοσημεῖωτο νὰ ἀναφερθῆ, ὅτι στὸ πλαίσιο τῶν **Συνάξεων** ἔγιναν ἐρωτήσεις καὶ ἐπισημάνσεις γιὰ τὴν σχέσι Πνευματικοῦ-Ψυχολόγου, ψυχικῶν καὶ ψυχογενῶν διαταραχῶν, καὶ γιὰ τὸ ἂν καὶ πότε ἕνας Χριστιανός, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ψυχολογικὴ στήριξι, θὰ ἀκολουθήσῃ τις ὁδηγίες ἑνὸς ἐπιστήμονος, καὶ πότε θὰ τις ἀγνοήσῃ καὶ θὰ στραφῆ μόνον στὴν προσευχή. **Ἡ** συζήτησις αὐτὴ παραμένει ἀνοικτή...

† Γ.Ι.Μ.

Συνάξεις Γονέων

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς

Λεωφ. Φυλῆς 44 (Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς)

Ἀριθμ. Τηλεφ.: 210 2487388 καὶ 6976 816971

Fax: 210 2487389

E-mail: mitropolis-orfyl@hsir.org